

485. TAMO U NEBU

1. Ta-mo u ne-bu, gde mi je pri-prav-ljen ve-nac po-be -

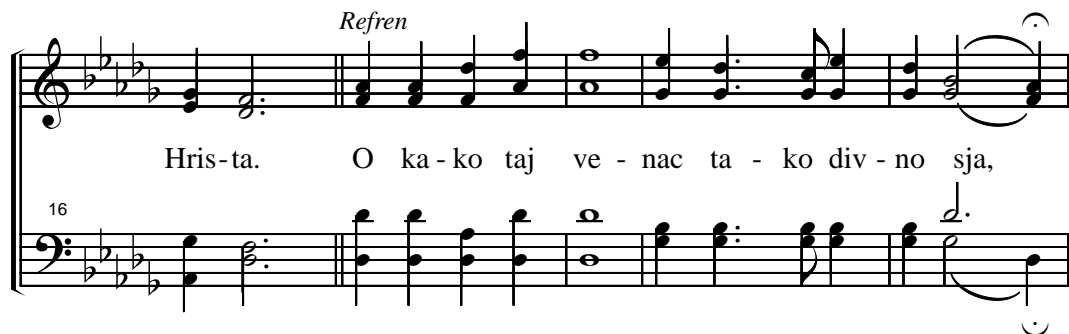

de, od zla - ta sa - li - ven. Ni - kad ne ve - ne,

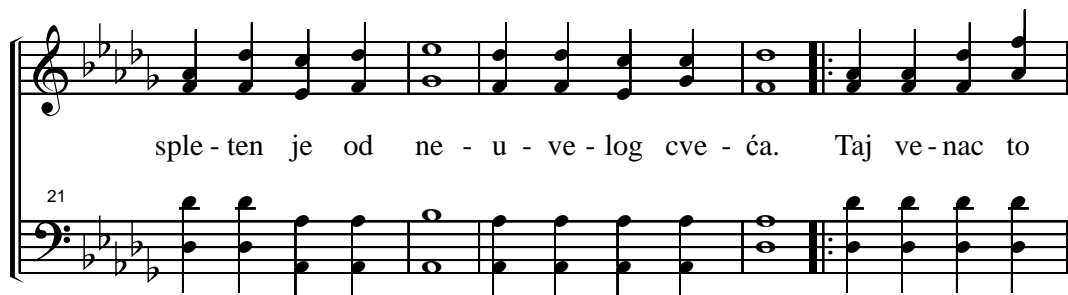

ve-čno će da blis-ta, u sja-ju več - nom u na-ruč - ju

Refren

Hris-ta. O ka-ko taj ve - nac ta - ko div - no sja,

sple - ten je od ne - u - ve - log cve - ća. Taj ve - nac to

je prav - da ja - gnje - ta, ko-jeg me - ni
ko-jeg me-ni

Gos - pod da - ro - va.

2. Kakva j' radost to, o premili Hriste
Da nas primiš ti, u dom Tvoj nebesni!
Gde nema smrti, večne su radosti
Primi Bože nas u taj nebesni kras!
Refren
3. Onaj slavni dan kada dođe Gospod,
Primiću platu, daće mi Gospod znak.
Ne samo meni: Venac svako ima
Koj' se raduje da Gospod dođe k'nam.
Refren